

Άρειος Πάγος: 1471/97, Τμήμα Β'
Πηγή: Δ.Ε.Ν 55/99, σελ. 287, Ε.Ε.Δ σ. 1051/97

Εργατικό ατύχημα. Σε περίπτωση θανατώσεως προσώπου από εργατικό ατύχημα, μπορεί να επιδικασθή χρηματική Ικανοποίηση και στο ανήλικο τέκνο. - Η περί του ποσού της ευλόγου χρηματικής ικανοποίησης κρίση του δικαστηρίου δεν υπόκειται στον Έλεγχο του Αρείου Πάγου.

Πρόεδρος: ο αντιπρόεδρος, κ. ΔΗΜ. ΓΟΥΡΓΟΥΡΑΚΗΣ

Εισηγητής: ο αεροπαγίτης, κ. Ι. ΤΕΤΟΚΑΣ

Δικηγόροι: Χρ. Αδαμόπουλος - Δ. Παρασκευόπουλος

(...) Κατά το άρθρο 932 ΑΚ σε περίπτωση θανατώσεως προσώπου από αδικοπραξία, το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει εύλογη, κατά την κρίση του, χρηματική ικανοποίηση, λόγω ψυχικής οδύνης, στην οικογένεια του θύματος. Επομένως, τέτοια ικανοποίηση μπορεί να επιδικάσει και στο ανήλικο τέκνο, σε περίπτωση θανατώσεως του γονέα του από αδικοπραξία, εφ' όσον τούτο είχε την ικανότητα να αντιληφθεί το θάνατο του γονέα του και συνεπεία τούτου δοκίμασε πράγματι ψυχική οδύνη, γεγονός που αποτελεί ζήτημα πραγματικό το οποίο εξετάζεται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση και η κρίση του δικαστηρίου ως προς αυτό δεν υπόκειται στον αναιρετικό έλεγχο (ΚΠολΔ 561 παραγρ. 1).

Στην προκειμένη περίπτωση το Εφετείο, όπως προκύπτει από την προσβαλλομένη απόφασή του, δέχθηκε ανελέγκτως ότι συνεπεία της θανατώσεως του Δ.Κ. από εργατικό ατύχημα, οφειλόμενο σε υπαιτιότητα των αναιρεσειόντων, υπέστη ψυχική οδύνη και το τέκνο του θανόντος, Σ.Κ., ηλικίας, κατά το χρόνο θανατώσεως του πατέρα του, ενάμιση έτους (δύομισυ κατά τα χρόνο άσκησης της αγωγής), γιατί, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, ο παραπάνω ανήλικος είχε αναπτύξει τότε διανοητική κατάσταση, η οποία δεν του επέτρεπε την εκτίμηση των συνθηκών του θανάτου του πατέρα του, ήταν όμως ικανή να προσπορίσει σ' αυτόν την αντίληψη της ύπαρξης ενός θλιβερού γεγονότος και να διαταράξει το συναισθηματικό του κόσμο, με συνέπεια την επέλευση δυσμενών συγκινησιακών μεταβολών και στη συνέχεια επιδίκασε (το Εφετείο) στον ανήλικο χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης (δρχ. 6.000.000). Με την κρίση του αυτή δεν παραβίασε την προαναφερόμενη διάταξη και ο από το άρθρο 559 παραγρ. 1 ΚΠολΔ αντίθετος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Ο προσδιορισμός του ποσού της εύλογης χρηματικής ικανοποίησης λόγω ψυχικής οδύνης, κατά την έννοια του άρθρου 932, έχει αφεθεί στην ελεύθερη εκτίμηση του δικαστηρίου και επομένως η περί του ποσού της χρηματικής ικανοποίησης κρίση του δεν υπόκειται στον έλεγχο του Αρείου Πάγου, αφού αυτή σχηματίζεται από την εκτίμηση πραγματικών γεγονότων, χωρίς υπαγωγή του πορίσματος σε νομική έννοια, ώστε να μπορεί να νοηθεί εσφαλμένη εφαρμογή (ευθέως ή εκ πλαγίου) του νόμου. Συνεπώς, ο λόγος αναιρέσεως που αποδίδει στο Εφετείο ότι κακώς επιδίκασε χρηματική ικανοποίηση δραχμών 8.000.000 στην αναιρεσίβλητη, σύζυγο του θανόντος (Δ.Κ.) και δραχμών 6.000.000 στο ανήλικο τέκνο του, χωρίς να διαλαμβάνει «επαρκείς και πειστικές αιτιολογίες» δε θεμελιώνει την αποδιδόμενη πλημμέλεια του άρθρου 559 παραγρ. 19 ΚΠολΔ και πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος